

سوال های سرنوشت ساز!

جمشید پایمرد

وطن داران گرامی!

از بحث های فلسفی، تاریخی ووو میگذرم مستقیماً بر موضوع چه باید کرد؟ میپردازم.

قضایای وطن ما و هرکشوردیگر دو بُعد اساسی دارد

1- بُعد داخلی

2- بُعد خارجی

1- در بُعد داخلی

الف: جنگ به هیچ وجه ممکن، عملی و راه حل نیست!

جنگ با سلاح بیگانه و حمایت خارجی جهالت و بد بختی و وحشت است و بس!

ب: از نظر تجربه پنج دهه پسین، بدون مصالحه ملی و توافق بین الافغانی و ایجاد حاکمیت به اراده مردم راه دیگری وجود ندارد.

با تحقق این امر برای دولتی که ایجاد میگردد مشروعیت ملی و بین المللی تامین میگردد، دولت با اراده ملت قانون اساسی خود را میسازد و عدالت را عملی میکند.

البته که تامین عدالت در تمام عرصه ها یکدم بصورت کامل بدست نمی آید. عدالت در وطن ما زمانی تحقق میابد که درکشور قانون حاکم باشد و در پرتو قانون نظام اقتصادی با ثبات برقرار گردیده و افغانستان به استقلال اقتصادی نایل گردد.

واضح است که خوشبختی هموطنان ما در وحدت ملی و چنگ زدن به ارزشهای ملی افغانستان شمول از جمله مصالحه ملی وابسته است.

تاریخ کشورما و تاریخ کشورهای جهان ثابت ساخته است که هیچ ایدئالوژی سیاسی و یا مذهبی وارد شده از بیرون نمیتواند باعث نجات و ترقی یک کشورگردد. مردمان کشورهای پیشرفته تنها

تکیه بر (ناسیونالیزم ملی) به ترقی و پیشرفت رسیده اند.
بدین جهت تامین صلح ثبات و ترقی در افغانستان صرفاً با تامین گفت‌وگو بین الافغانی و چنگ زدن به (ناسیونالیزم افغانی) ممکن است که باید دست بدست هم به آن رسید و کشور خویش را نجات داد.

2- در بُعد خارجی:

افغانستان در قلب آسیا منحنی کشور حایل بنا بر موقعیت خویش و اهداف استراتژیک قدرت های امریکا، روسیه، چین، ایران، هند و به خصوص پاکستان و عمدتاً در تقابل شرق و غرب گرفتار چالشهای جدی بوده و طی پنج دهه به خاطر اهداف این کشورها در همدیگر کشی و مقابله تحمیلی دینی، ایدئالوژیک، قومی و زبانی میلیونها قربانی پرداخته است. و اکنون نیز بخاطر اهداف بیگانه گان به آتش زیر خاکستر میماند. بناً بُعد خارجی در وضعیت موجود بُعد عمده بوده و بر بُعد داخلی تأثیر حتی تعیین کننده دارد. فعلاً در تضاد اساسی عمدتاً انگلستان و امریکا در مقابله به روسیه و چین در افغانستان قرار دارند .

همه میدانیم که در این دنیا و در چنین وضعیت هیچ چیز مفت بدست نمی آید !!
هر چیز قیمت خود را دارد. !!!

مردم ما اکثر آ بیسواد، چشم پوشیده و نا دانسته هر حادثه و تغییر را کار آسمانی میدانند. و از این جهت نیروی بدیل برای جنبش عظیم ملی و مدرنیته نداریم، روشنفکران را از وطن آواره ساختند، وحدت ملی ما خدشه دار شده است.
در چنین وضعیت چه باید کرد؟ چه چیز را باید پرداخت تا مردم افغانستان قدم به قدم صاحب اقتدار ملی گردند. صاحب استقلال فکر و عمل متحدانه گردند و صاحب کشور خود باشند و با همسایه گان و جهان در صلح و همکاری بسر برند.

ما برای این اهداف به کدام تعامل تعیین کننده دست بزنیم؟

چی پردازیم ؟ !!

به کدام کشور پردازیم ؟

چگونه میشود وطن خود را برای مردم خود بخیریم !!!

زیرا بدون پرداخت ارزش به {آزادی و ترقی} نمی رسیم. خود ارادیت همگانی نداریم و ما را به وفاق ملی و آزادی نمی گذارند، تا " احمق در جهان است، مفلس در نمی ماند " چگونه ما هوشیار شویم؟ و عاقلانه فکر کنیم و راه نجات را دریابیم؟ راه نجات ما در چیست؟

صمیمانه پیشنهاد میکنم، روشنفکران ارجمند، سیاسیون با تعهد ملی بیایید تا این بحث مشخص در عرصه تأثیرات و چالشهای خارجی را به محراق فکر، تحلیل و ارزیابی علمی خویش تبدیل نمایم.
در نتیجه با جمع آوری و انسجام بحثها منحنی انجیران احیای هویت ملی افغانستان یک راهکار علمی، یک راه حل و یک دیدگاه واقعی برای آینده کشور ما افغانستان ترسیم نمایم.
در بحث پیرامون سوالهای فوق چالشها را مشخص سازیم و راه حل را مطرح کنیم. این اصل را هر کدام ما در نوشته خویش در نظر گیریم. بیاید این کار ارزشمند را انجام دهیم و با دریافت راه حل گره اساسی را باز نماییم.

از شما سپاس میکنم